

Моя картина

Тетяна Даніленко

Колись звільнюсь від тягара віршів
І намалюю радісну картину
В чаклунстві помаранчевих тонів,
Блакить морську на полотно накину...

А біле непорочним залишУ,
Не засмутивши сірими дощами,
І півтонИ в бузковому знайду,
Причепуривши ніжними вогнями

Казкового проміння від зірок...
І таємницю я свою відкрию
Для тих, хто сам до неї зробить крок,
Розгледіти приховане зуміє.

Картину в кольорах заворюжу —
Той жовтий лист, що з дерева злітає,
І яблуко, залишене в садку,
Його їжак, напевно, вже шукає...

І умовчання в натяках моїх
В етерах десь луною відгукнеться,
Хай радість фарб картини чарівних
Чиєсь самотнє відігріє серце.

Моя картина, сповнена життя,
Нехай майстерністю недосконала,
І зрозуміти хочу я сама,
Що у картині я зачарувала...
28.03.2025

Ілюстрація — картина Егона Шіле "Звивистий струмок" (Winding Brook), 1906

